

ДОСЛІДЖЕННЯ КАРБОНОВИХ КИСЛОТ ШКІРКИ *ZINGIBER OFFICINALE L.*

Кутняк М.О., Сидора Н.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Вступ. Імбир лікарський *Zingiber officinale L.* це багаторічна трав'яниста рослина родини імбирних (*Zingibraceae*). Батьківщиною імбиру є Західна Індія і Південно-Східна Азія. У дикому вигляді не зустрічається, є виключно культурною рослиною. Розрізняють білий та чорний імбир, при чому білий є більш вживаним [3]. Імбир здавна знайомий людству як цінний харчовий продукт та джерело біологічно активних речовин, які виявляють, переважно, бактерицидну, антимікробну, імуномодельючу дію. Кореневище імбиру є офіційною сировиною у багатьох країнах світу та позиціонується як сировина, яка містить ефірні олії та сесквітерпени [2, 5]. Для розширення відомостей щодо хімічного складу *Zingiber officinale L.* вважаємо доцільним провести порівняльне дослідження хімічного складу шкірки білого та чорного імбиру.

Мета дослідження. Метою дослідження стало встановлення вмісту карбонівих кислот шкірки білого та чорного імбиру.

Методи дослідження. Для дослідження використовували висушену шкірку білого та чорного імбиру. Якісний склад та кількісний вміст карбонівих кислот визначали хромато-мас-спектрометричним методом з використанням хроматографу Agilent Technology 6890N. Екстракцію сполук з сировини проводили гексаном [1]. Жирні кислоти визначали після метилування. Для ідентифікації компонентів використовували дані бібліотеки мас-спектрів NIST05 та WILEY 2007 з загальною кількістю спектрів понад 470000 [4].

Основні результати. У шкірці білого імбиру ідентифіковано лауринову, міристинову, стеаринову, трикозанову, пентадеканову, олеїнову кислоти, чорного імбиру – крім вище наведених ідентифіковано церотинову та арахісову кислоти. За кількісним вмістом переважають насичені жирні кислоти, вміст яких для імбиру білого склав 1124,50 мг/кг, імбиру чорного 1215,80 мг/кг. Ненасичені кислоти представлені олеїною кислотою.

Також у сировині ідентифіковані двоосновні та ароматичні кислоти. Серед ароматичних кислот переважають ферулова та саліцилова кислоти.

Висновки. Зважаючи на склад карбонівих кислот у дослідженій сировині, можливо припустити перспективи її використання у дерматології для створення репаративних, підсушуючи шкіру засобів (ароматичні кислоти). Жирні кислоти у комплексі з іншими біологічно активними сполуками можуть проявляти протизапальну та бактерицидну дію.

Список літератури

1. Сидора Н. В., Ковальова А. М., Авидзба Ю. Н. Алифатические, фенолкарбоновые и гидроксикоричные кислоты цветков видов рода боярышник секции *Oxycantha L.* Фенольные соединения: фундаментальные и прикладные аспекты : сб. материалов IX Междунар. симп., г. Москва, 20–25 апр., 2015 г. М., 2015. С. 652–657.

2. Gyawali R., Ibrahim S.A. Natural products as antimicrobial agents. *Food Control*. 2014. Vol. 46. P.412–429.
3. Mehdi S., Elena M., Bahare S. Plants of the Genus *Zingiber* as a Source of Bioactive Phytochemicals: From Tradition to Pharmacy. *Molecules*. 2017. – Vol. 22(12). P. 21–45.
4. Sydora N., Kovalova A., Komissarenko A. Gas chromatographic-mass spectrometric studies of organic acids of *Crataegus pedicelata* Sarg. leaves *Science and Education Studies*. 2016. Vol. 2, № 1 (17). P. 769–774.
5. Tajkarimi M.M., Ibrahim S.A., Cliver D.O. Antimicrobial herb and spice compounds in food. *Food Control*. 2010. Vol. 21. P.1199–1218.